

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco, Vladimir Timofti, Iurie Diaconu

Cu participarea:

procurorului – Sergiu Crîjanovschi,

avocatului – Belinschi Maxim,

inculpatului – Carabulea Boris Tudor,

judecând în ședință publică recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 31 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2012, declarate de către avocații Teleba Vladislav și Belinschi Maxim, în numele inculpatului

Carabulea Boris Tudor, născut la 02 ianuarie 1958, originar s. Sturzeni r-l Rîșcani, domiciliat mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, 1/ 82,

Termenul de examinare a cauzei:

29 ianuarie 2013 – 16 aprilie 2013.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Inculpatul și avocatul au solicitat admiterea recursurilor.

Procurorul a solicitat respingerea recursurilor.

Asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 31 mai 2012 Carabulea Boris Tudor a fost condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal la amendă în mărime de 250 unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de Vorociuc Iurii a fost admisă în principiu, urmînd asupra cuantumului prejudiciului cauzat să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței, inculpatul Carabulea B.T. în perioada 07 - 08 august 2009, cu scopul reînregistrării mijlocului de transport de model „Rover 75”, cu n/î BL CV 392, caroseria nr. SARRJSLPNYM144770, ce aparținea cet. Vorociuc Iurie Ivan, a falsificat semnătura acestuia în cererea de scoatere de la evidență a automobilului în cauză, care este un document oficial, depunîndu-l la SÎT și CCA al ÎS “Registru” subdiviziunea Bălți. În baza cererii depuse, la 08 august 2009 automobilul nominalizat a fost reînmatriculat după alt proprietar, cet. Carabulea

Ana, eliberându-se n/î BL DC 950, prin ce cet. Voroșciuc I. i-a fost cauzat prejudiciu material în proporții mari în mărime de 61.990 lei.

Astfel, acțiunile lui Carabulea B.T., au fost calificate în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod Penal, adică, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatului a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare, invocând: examinarea unilaterală de către instanța de fond a cauzei penale, fără a se ține cont de toate împrejurările ce au importanță pentru justa ei soluționare, cu aprecierea neobiectivă a probelor administrate de către organul de urmărire penală, care, în viziunea apărării, sunt insuficiente pentru constatarea vinovăției inculpatului, precum și manifestarea unei vădite nepărtinități din partea instanței la numirea din oficiu a expertizei grafologice, întru constatarea vinovăției inculpatului, despre ea nenominalizându-se în sentința de condamnare, pentru că n-a confirmat învinuirea lui adusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2012, a fost respins ca nefondat apelul avocatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a reținut, aprecierea corectă de către instanța de fond a declarațiilor inculpatului, ca o tendința de a duce în eroare instanța întru stabilirea adevărului în cauză, or cumulul probelor administrate în cauză denotă, că inculpatul este unica persoană care ar fi falsificat semnătura părții vătămate în cererea de reînregistrare (înstrăinare) a mijlocului de transport în litigiu. Respectiva concluzie rezultă din faptul, că el a fost cel, care nemijlocit a prezentat persoanelor oficiale setul de documente pentru reînregistrarea mijlocului de transport, la el păstrându-se cheile și actele de la automobil, astfel acțiunile lui întrunind elementele componenței de infracțiune, prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Iar argumentul invocat de apărare referitor la faptul, că infracțiunea în cauză putea fi comisă și de către alte persoane, în special A. Carabulea, referitor la care a și fost înaintată cererea de sesizare a organelor de drept, este una declarativă, ce urmărește scopul de a duce în eroare instanța de judecată, or probele administrate în prezenta cauză, cert au stabilit persoana care se face vinovată de comiterea falsului în documentele oficiale.

Cît privește procedura de procurare a mijlocului de transport și apartenența mijloacelor bănești pentru procurarea lui, aceste circumstanțe sunt nerelevante pentru justa soluționare a cauzei penale, formînd un litigiu separat de drept comun, ce urmează a fi soluționat în ordinea procedurii civile.

Instanța de apel a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61 și 75 Cod penal ce determină scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și corijare a celui vinovat, întru prevenirea comiterii de către el a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ținându-se cont de gravitatea și prejudicialitatea faptei penale, urmările survenite, persoana celui vinovat, motivele de comitere a crimei și lipsa antecedentelor penale. Toate aceste împrejurări a cauzei, au determinat întemeiat instanța de fond să numească inculpatului pedeapsa cu amenda, în limita sancțiunii normei penale.

În latura civilă sentința n-a fost contestată de părți, astfel, instanța de apel a menținut-o fără modificări.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar și avocatul Belinschi Maxim în numele inculpatului, în care a solicitat casarea acestora cu dispunerea achitării inculpatului, criticându-le pentru nelegalitate și netemeinicie. Motivele invocate de apărător privesc, în principal, aprecierea eronată a probelor administrate pe dosar și lipsa probelor ce ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

5.1 Nefiind de acord cu decizia, avocatul Teleba Vladislav în numele inculpatului a declarat recurs ordinar în care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei sentințe de achitare. Apărătorul a criticat decizia recurată, invocând cazul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în esență, pentru că instanța de apel a dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză, reținând în mod greșit săvârșirea infracțiunilor pentru care s-a dispus condamnarea inculpatului.

6. Verificând hotărârea recurată prin prisma criticilor formulate de avocați, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile urmează a fi respinse din următoarele considerente:

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, bazându-se pe totalitatea probelor administrate în dosar și cercetate în condițiile legii, și anume: declarațiile părții vătămate Iurie Vorosciuc, martorilor Vorosciuc Liubovi Timofei, Vorosciuc Oxana, Ataman Octavian, Carabulea Ana, care nu se contrazic între ele; de asemenea și pe probele materiale scrise, administrate în prezenta cauză ce au servit obiect de cercetare judecătorească, cum sunt: procesul-verbal de confruntare dintre martorul O. Ataman și învinuitul B. Carabulea; raportul de expertiză nr. 512 din 14.03.2011; cererea de scoatere de la evidență a mijlocului de transport în litigiu; chitanța de percepere a plăților vamale de la persoanele fizice, corect au concluzionat vinovăția inculpatului Carabulea B.T. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Ca urmare Colegiul reține că instanța de apel, concluzionând just asupra lipsei contradicțiilor dintre declarații și probe administrate la dosar, ai părții apărării și acuzării, corect a constatat că: *"automobilul de model "Rover 75" cu n/î BL CV 392 anul fabricării 2009, a fost procurat de către Vorociuc Iurie, fiind înregistrat pe numele lui la SÎT și CCA al ÎS "Registru". Ulterior prin falsificarea semnăturii proprietarului de pe cererea de scoatere a mijlocului de transport de la evidență, acesta a fost reînmatriculat pe numele A. Carabulea. Modalitatea acestui transfer fiind confirmată prin declarațiile ocularilor evenimentului produs, care au confirmat, că setul de documente privind reînregistrarea mijlocului de transport a fost prezentat în organul abilitat de către inculpatul B. Carabulea în absența proprietarului de drept Iu. Vorociuc, care n-a semnat cererea de reînregistrare a mijlocului de transport pe numele A. Carabulea, fapt confirmat prin rezultatele expertizei grafologice"*.

În această ordine de idei Colegiul constată întemeiată concluzia instanței de fond și de apel asupra prezenței tuturor elementelor constitutive ai infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, în acțiunile inculpatului.

În privința laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, doctrina națională menționează că aceasta constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Raportînd cele relatate la speță, se deduce că acțiunea prejudiciabilă a inculpatului Carabulea B.T. ia forma următoarelor modalități normative: confecționare, deținere și folosire.

Cît privește modalitatea de folosire a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, una din forme alternative este depunerea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, adică deposedarea făptuitorului de aceste documente. Adică prezentarea actului fals deja constituie în sine componența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal.

În acest context, Colegiul menționează:

- prezența laturii obiective în acțiunile inculpatului constatate legal de instanțe: *"inculpatul este unica persoană care ar fi falsificat semnătura părții vătămate în cererea de reînregistrare (înstrăinare) a mijlocului de transport în litigiu. Respectiva concluzie rezultă din faptul, că el a fost cel, care nemijlocit a prezentat persoanelor oficiale setul de documente pentru reînregistrarea mijlocului de transport, la el păstrîndu-se cheile și actele de la automobil",*

- precum și prezența laturii subiective, și anume a intenției directe, cu care a acționat inculpatul la comiterea falsului în documentele oficiale prin confecționarea, deținerea și folosirea lor, prin acțiunile sale cauzîndu-i proprietarului de drept Vorociuc Iurie daună soldată cu proporții mari.

Din aceste perspective, se constată că vinovăția inculpatului, în forma cerută de lege, este dovedită.

În contextul dat, raportul de expertiză grafologic, prin care a fost cu neputință de a stabili autorul semnăturii în litigiu și declarațiile din ședința de judecată a expertului criminalist care a susținut, că respectiva semnătură ar putea fi efectuată de oricare altă persoană, corect a fost apreciată de către instanța de apel în raport cu restul probelor din dosar, ținându-se cont de interesul personal a persoanelor implicate pe caz, față de fapta comisă și coroborarea dintre probe.

Examinând critica formulată de partea apărării, în sensul că infracțiunea în cauză putea fi comisă și de altă persoană, în special de A. Carabulea, Colegiul constată corect concluzia instanței de apel ca: *„fiind una declarativă ce urmărește scopul de a duce în eroare instanța de judecată”*.

Referitor la concluzia instanței de apel privind soluționarea procedurii de procurare a mijlocului de transport și apartenența mijloacelor bănești pentru procurarea lui, ca fiind nerelevante pentru justa soluționare a cauzei penale, formînd un litigiu separat de drept comun, ce urmează a fi soluționată în ordinea procedurii civile, Colegiul le apreciază ca întemeiate și legale.

La capitolul stabilirii pedepsei instanța de recurs constată că instanța de fond și de apel, ținînd cont de prevederile art. art. 75, 76, 77 Cod penal, a luat în considerație caracterul infracțiunii, personalitatea inculpatului, gravitatea faptei penale, urmările survenite, motivele de comitere a crimei și lipsa antecedentelor penale, întemeiat stabilind inculpatului pedeapsă cu amenda în limita sancțiunii normei penale.

Colegiul, totodată, consideră necesar de menționat, că argumentul principal invocat de recurenți este aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel. Însă Colegiul atenționează că conținutul probelor au fost expuse în sensul în care au fost declarate și careva abateri nu sunt constatate, iar aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Astfel, temeiul apărării, privind modul de apreciere a probelor, fiind supus discuției și în apel, nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În recursul declarat de către avocați se invocă ca temei de casare art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală și anume: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Conform pct. 6) al articolului menționat, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii

sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Astfel, Colegiul constată că temeiurile invocate de recurenți că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*” nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că instanța de apel, respectând prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată a cuprins temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, și respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. Mai mult ca atât, recurentul nu a specificat asupra căror motive concrete invocate în apel nu s-a expus instanța de apel. Iar în privința temeiului „*fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”, Colegiul constată că în textul recursului nu este specificat care este eroarea gravă la care face referință autorul recursului.

Conform pct. 12) al articolului menționat, hotărârile instanței de apel puteau fi supuse recursului în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, deoarece instanța de judecată nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Carabulea B.T., decât cea în baza căreia acesta a fost pusă sub învinuire, iar reieșind din datele cauzei și probele administrate la dosar se constată că corect i-a fost incriminat semnul calificativ, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice.*

De menționat este și faptul că, argumentele aduse în recursurile apărătorilor au fost invocate și în cererea de apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat, corect concluzionând că instanța de fond a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar temeiurile invocate de apărător în cererea de apel, nu și-au găsit confirmare, fiind respinse ca nefondate, cu menținerea fără modificări a sentinței primei instanțe.

În acest context, Colegiul penal consideră că argumentele invocate de către apărători în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină incontestabil concluzia de respingere a recursurilor ca inadmisibile cu menținerea hotărârilor contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătorei Bălți din 31 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2012, declarate de către avocații Teleba Vladislav și Belinschi Maxim, în numele inculpatului **Carabulea Boris Tudor**, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată public la 30 aprilie 2013, ora 09.50.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Vladimir Timofti

Iurie Diaconu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Dispozitivul Deciziei

16 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco, Vladimir Timofti, Iurie Diaconu

Cu participarea:

procurorului – Sergiu Crîjanovschi,

avocatului – Belinschi Maxim,

inculpatului – Carabulea Boris Tudor,

judecând în ședință publică recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 31 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2012, declarate de către avocații Teleba Vladislav și Belinschi Maxim, în numele inculpatului

Carabulea Boris Tudor, născut la 02 ianuarie 1958, originar s. Sturzeni r-l Rîșcani, domiciliat mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, 1/ 82,

Termenul de examinare a cauzei:

29 ianuarie 2013 – 16 aprilie 2013.

În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 31 mai 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2012, declarate de către avocații Teleba Vladislav și Belinschi Maxim, în numele inculpatului **Carabulea Boris Tudor**, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată public la 30 aprilie 2013, ora 09.50.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Vladimir Timofti

Iurie Diaconu